

PRZYCZYTANY (50) *part praet pass pf*

przyczytany (29), **przeczytan** (21).

W formach złożonych a jasne; w formach niezłożonych: -ãñ; -ãna (4), -ana (1) SarnStat; -ãno (12), -ano (2); -ãno : -ano CzechRozm (1:2).

sg m N (praed) przyczytany (2), przyczytãñ (2); -any SkarKaz; -ãñ RejPosWstaw; -any : -ãñ WujNT (1:1). ◊ G przyczytan(e)go (1). ◊ f N (praed) przyczytãna (9), przyczytãna (5); -ã BielKron, ModrzBaz, CzechEp, WujNT (2); -a SarnStat; -ã : -a WujJudConf (1:1), CzechRozm (3:3). ◊ A przyczytanã (1). ◊ n N (praed) przyczytãno (14), przyczytan(e) (10); -o OrzRozm (2), BielKron, RejZwierc, CzechEp (5), NiemObr, WujNT; -o : -(e) CzechRozm (3:10). ◊ pl N subst przyczytané (6); -é (1), -(e) (5).

Składnia dopełnienia sprawcy: przyczytany od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *O którym wyrażono zdanie, że ma jakiś związek z kimś a. czymś, zwłaszcza że jest czyjąś cechą, przypisany; attributus, reservatus JanStat [komu, czemu] (18) : wżakoż go nam w thym vpominãć będzie potrzebã/ áby w thym poštěpku nieiãka popędliwośc zacności pãñstwã nãlżego nie byãã przyczytãna BielKron [332²]v; A co mowifz iż o tym niemãfz rokazãnia Bożego: tedy to/ iãko może byc zã rzecz prawdziwã przyznano: tãk też zãs ludziom tãkowym ktorzyby to vpornie twierdzieli/ może byc omylkã przyczytãna. CzechRozm 191v, 110; A dziwna iest nieobãcznośc tych/ ktorzi zgwañciwfyz tãkowe przywileie/ dopuścili przezwifkam cãło zoftãć/ zãifte ábo im niefprãwiedliwośc ma byc przyczytãna [profecto aut ipsi iniusticiae damnandi]/ iż rzecz od przezwifkã oderwãli: ábo przodkom nãlżym głuþftwo/ iż rzeczã przezwifkã namniey nieprzyftoyne dãli. ModrzBaz 133v; CzechEp 106, 198; przez co fławie/ vczcíwości/ Iurisdiciiéy Stolicy nãlżéy nigdy nienãrulfzonéy bywa wvlãczano/ y fzkãrãdośc iãkaś bywa iéy przyczytãna SarnStat 954, 52.*

Wyrażenia: »niewlãśnie przyczytan« (1): iuz co iedney nãturze [Chrystusa] wlãśnie należy/ to drugiey iuz niewlãśnie [...] przyczytano byc ma. NiemObr 116.

»słusznie przyczytan« (2): iż to I.M. z iego wlãfnego [!] poštěpku z fãmego Wędzidła fłufznie może byc przyczytano co fię tu wobec o fprãwie Antichriftowfkiey mowiflo CzechEp 52, 361.

a. *O którym wyrażono zdanie, że ktoś a. coś jest jego sprawcą, przyczyną (7) : á iefliże ftãłã fye kiedy zã mnie wtãrczkã iãka w ziemię twã/ zã Hetmãñftwã mego toć przyczytano byc muści niefzczęściu onemu ktore po ludzióch á nie po derewie chodzi. OrzRozm R4; RejZwierc 49v; Iż y nalepfze vczynki/ ktoreby kiedy człowiek czynifl/ człowiekowi fãmemu przyczytãne byc nie mogã/ áni przyczytãne mãiã byc: ále tylko BOgu fãmemu. CzechRozm 213; Y przetoż vfprãwiedliwienie nãfze bywa wierze przyczytano/ [...] ácz y fãmã wiãrã też z fãfki iest. WujNT 540.*

Szereg: »przypisan, przyczytan« (1): iefliże Krol kiedy co niegodnym dãie/ to niebãczności iego przypifano byc może: ále iefliże on godnym ludziom nigdy nic niedã/ złości to iego przyczytano będzie OrzRozm O3.

a. *O autorstwie tekstu (1) : Drudzy też mowifl/ żeby to [prorocftwo] bylo po Bożym nãrodzeniu od Krześcian nãpifano/ á im [Sybillom] przyczytano BielKron 132.*

2. *Odniesiony do kogoś lub czegoś (w polemikach religijnych o interpretacji sformułowań zawartych w Piśmie Św.) (13) :*

przyczytan do czego (1): iednák to/ nie może do oney winnice Nabotá y Achábá/ co lię teraz dźzieie/ łłufźnie y łpráwiedliwie wedle zdánia mego <być> przyczytano *CzechEp* 166.

przyczytan(y) komu, czemu (12): A ták tych łynow Bożych ták wiele będzie/ iáko wielom rzeczám w piłmie ł. to imię Boże przyczytáne bywa. *CzechRozm* 42; ktore lię łłowo [zakon] w Piłmie Świętym rozmáicie bierze/ y wielom rzeczóm przyczytháne bywa *CzechRozm* 83v; Ielli to [wzbudzenie proroka] może być Iozuemu przyczytano/ ábo też y inźym wźyłtkim Prorokom ktore Bog do ludu łwego Izráelłkiego połył *CzechRozm* 105, 50v [4 r.], 61, 129v [2 r.], 154v; *CzechEp* 304.

Wyrażenie: »słusznie i sprawiedliwie przyczytan« (1): *CzechEp* 166 cf *przyczytan do czego*.

3. Dany, udzielony, przekazany (10) :

przyczytany komu (6): *KwiatKsiąż* A3; Lecź temu kto robi nie bywa zapłátá przyczytaná z łálki/ ále z powinności. *CzechRozm* 211v; że niemáłz nic potrzebnieyźzego ludźiom ku zbáwieniu/ iáko ielił wiárá tá: temu mocnie wierzyć iż włpráwiedliwienie nie może być žadnemu przyczytáne/ iedno wierzącemu *CzechRozm* 222v, 76, 90v, 209.

W połączeniu szeregowym (1): Abowiem [Bóg] dáie nam łpráwiedliwość w nas trwáiącą/ nie tę wálżę wymyfloną/ przyłádzaną [!] ábo przyczytáną (*imputatiua*^m) *WujJud* 94.

W przeciwstawieniach: »przyczytany ... (istotnie) będący (2), wlany i prawdziwie dany, trwający« (4): *WujJud* 94; Spráwiedliwość náłzá nie ielił przyczytána/ ále iftotnie w nas będąca. *WujNT* Cccccc, 21 marg; przetoź też nie przyczytány/ ále w nas wlany y prawdziwie nam dány nołim obraz Chryłtułow y włpráwiedliwienia iego. *SkarKaz* 349a.

Szereg: »deferowany albo przyczytany« (1): Abowiem łłufźna tho ielił rzecz/ iłz ci ktorzi chcá iżeby im wźyłtki naywyzłże á naiwłpaniálłze rzeczy deferowane albo pryczytáne [!] bywály. Tedy oni też tákowe [...] naznámięnitłze wźyłtki połłępkki s łiebie pokázowác máią. *KwiatKsiąż* A3.

4. *Poczytany za coś [komu]* (2) : Y vwierzył Abráhám Pánu y przyczytaná mu ielił łpráwiedliwość [*et reputatum est illi ad iustitiam Vulg Gen* 15/6]. *CzechRozm* 207.

przyczytan ku czemu [= jako co] (1): Ktory nie czyni ále wierzy w tego co włpráwiedliwia grzełznego/ temu bywa wiárá iego przyczytaná ku łpráwiedliwołci. *WujJudConf* 97v.

5. *Wzięty pod uwagę, policzony [w tym: komu, czemu]* (3) (7) : *WujJudConf* 259v; *RejPosWstaw* [21³]v; *CzechRozm* 171v; Abowiem áż do zakonu grzech był ná łwiećie: á grzech nie był przyczytány [*peccatum autem non imputabatur*]/ gdy zakonu nie było (marg) nie bywa przyczytan, gdy zakonu nie máłz. 5L.G. (-) *WujNT Rom* 5/13; *LatHar* +++2.

Szereg: »przyczytany albo przysádzany« (1): A wy powiádaćie/ że nie będą prawdziwie wolni/ ále tym obyczáiem tylko od grzechow wolni będą/ że im iuź nie będą przyczytáne/ áłbo przyłádzáne. *WujJud* 96.

Synonimy: 1. *deferowany, policzony, przypisany*; 4. *miany, poczytany*; 5. *policzony, przysádzony*.

Cf **PRZYCZYTAĆ**